

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/144/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819205685
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8819205685.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milan Vaľušom v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, zast. AK STRELÁK & Partners, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava, IČO: 52 451 747, p r o t i žalovanej: K. T., U.. XX.XX.XXXX, F. R. M. XXXX/XX, XXX XX T., zast. JUDr. Martina Fabianová, AK so sídlom Námestie slobody č.6, 093 01 Vranov nad Topľou, o zaplatenie 671,25 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 376,85,- euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 376,85,- euro od 27.03.2017 až do zaplatenia, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku z a m i e t a .

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo výške 12 %, ktoré trovy je p o v i n n á zaplatiť žalovaná a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 639,60 eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00% p.a. zo sumy 639,60 eur od 27.03.2017 až do zaplatenia, istinu vo výške 31,65 eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00% p.a. zo sumy 31,65 eur od 27.03.2017 až do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezhotovostný úver v sume 800,- eur za celková úrok vo výške 36,80% z istiny, t. j. 294,40 eur. Zmluvou sa dlžník zaviazal celkovú čiastku vo výške 1.094,40 eur uhradiť v 12 mesačných splátkach vo výške 91,20 eur. Prvá splátka bola splatná 30. deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy. Úver bol poskytnutý bezhotovostne prevodom na číslo účtu uvedené žalovaným v Žiadosti o prevod finančných prostriedkov, ktorá tvorí súčasť zmluvy č. XXXXXXXXXX. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil svoju povinnosť riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v Predžalobnej upomienke zo dňa 02.02.2017 upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 28.04.2017 písomne oznámil žalovanému, že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 26.03.2017. Žalovaný ku dňu vypracovania tejto žaloby uhradil žalobcovi celkovo 454,80 eur. Žalobca si touto žalobou uplatňuje len nárok na priznanie sumy 639,60 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi čiastkou,

ktorú sa žalovaný zmluvou zaviazal žalobcovi zaplatiť v celkovej sume 1.094,40 eur a čiastkou vo výške 454,80 eur, ktorá bola uhradená žalovaným (1.094,40 eur - 454,80 eur = 639,60 eur). Dňa XX.XX.XXXX bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená aj Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. H., na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému viazaný spotrebiteľský úver v sume 160,- eur. Predmetom financovania pôžičky bola úhrada kúpnej ceny z kúpnej zmluvy č. XXXXXX uzatvorenej medzi žalovaným a predávajúcim. Čerpanie úveru bolo uskutočnené prevodom na účet predávajúceho. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil svoju povinnosť riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v Predžalobnej upomienke zo dňa 02.02.2017 upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v Oznamení o zosplatnení záväzku zo dňa 28.04.2017 písomne oznámil žalovanému, že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 26.03.2017. Žalovaný ku dňu vypracovania tejto žaloby uhradil žalobcovi celkovo 128,35 eur. Žalobca si v tejto časti žaloby uplatňuje nárok na priznanie sumy 31,65 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru, t.j. 160,- eur a čiastkou vo výške 128,35 eur, ktorá bola uhradená žalovaným (160,00 eur - 128,35 eur = 31,65 eur).

3. Žalobca priložil k žalobe kópiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, amortizačné tabuľky k zmluvám, predžalobné upomienky, oznámenia o zosplatnení.

4. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník, uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX podľa zákona č. 129/2010 Z.z., na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému bezúčelový, hotovostný, spotrebiteľský úver vo výške 800 eur. Typ a výška úrokovej sadzby bola dohodnutá ako fixná vo výške 26,90% ročne. Splátky boli dohodnuté vo výške 91,20 eur a v počte 12. Konečná splatnosť úveru dňa XX.XX.XXXX. Celková dlžná čiastka na úhradu bola 1.094,40 eur. RPMN - 84,95%, priemerná RPMN - 25,87%. Splatnosť každej splátky bol dohodnutý k 30.dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bola zmluva uzavretá.

5. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník, uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. H. podľa zákona č. 129/2010 Z.z., na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému viazaný spotrebiteľský úver vo výške 160 eur. Predmetom financovania je Členstvo plus, na základe kúpnej zmluvy č. XXXXXX, ktorého kúpna cena je 160,-eur. Úver je poskytnutý za celkový úrok vo výške 11,95 % z istiny. Odplata v zmysle Nariadenia vlády č. 141/2014 Z. z. je 23,90% z istiny za rok. RPMN činí 48,89%. Priemerná RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. z) zákona je ku dňu podpisu 23,05%. Dlžník sa v zmysle tejto zmluvy zaviazal uhradiť veriteľovi istinu vo výške 160,- eur, úrok vo výške 19,12 eur, teda celkovú čiastku na úhradu 179,12 eur.

6. Listom zo dňa 02.02.2017 - Predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy, žalobca vyzval žalovaného k úhrade záväzku vo výške 89,55 eur, a to najneskôr do 5 dní od dodržania tejto výzvy. Listom zo dňa 02.02.2017 - Predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy, žalobca vyzval žalovaného k úhrade záväzku vo výške 273,60 eur, a to najneskôr do 5 dní od dodržania tejto výzvy. Listom zo dňa 28.04.2017 - Oznamenie o zosplatnení záväzku, žalobca žalovanému oznámil, že záväzok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. H., ktorú uzatvoril dňa XX.XX.XXXX, bola ku dňu 26.03.2017 zosplatnená z dôvodu omeškania s jeho splácaním. Celý dlh sa stáva splatným, t. j. istina, vrátane úroku, t. j. celkom vo výške 50,77 eur. Listom zo dňa 28.04.2017 - Oznamenie o zosplatnení záväzku, žalobca žalovanému oznámil, že záväzok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX, ktorú uzatvoril dňa XX.XX.XXXX, bola ku dňu 26.03.2017 zosplatnená z dôvodu omeškania s jeho splácaním. Celý dlh sa stáva splatným, t. j. istina, vrátane úroku, t. j. celkom vo výške 639,60 eur.

7. Právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že stanovisko žalovanej je také, že žiada žalobu zamietnuť. Žalovaná tvrdí, že všetko uhradila. Ďalej tvrdí, že pri splácaní úveru, tak pri zaplatení jednotlivých splátok, ktoré uhradila žalovaná, tieto sa jej mali zapisovať do nejakého prehľadu s tým, že uvedený prehľad mala v písomnej forme doručené od žalobcu aj žalovaná, avšak pri rekonštrukcii domu túto listinu stratila. Žalovaná tvrdí, že všetko uhradila.

8. Žalobca v písomnom podaní uviedol, že neviduje žiadne platby okrem tých, ktoré boli zohľadnené v návrhu. Pokiaľ žalovaná tvrdí opak, je potrebné, aby túto skutočnosť predložila relevantnými dôkazmi.

9. Na ďalšom pojednávaní právna zástupkyňa žalovanej uviedla, že v tejto súvislosti by chcela súdu predložiť ako dôkaz kópie splátkového kalendára, podľa ktorého boli uzatvorené so žalovanou zmluvy s koncovým číslom XXX a č. XXX. Predkladá súdu kópie splátkového kalendára, pokiaľ sa týka zmluvy s koncovým číslom XXX. Uvádza, že podľa tohto splátkového kalendára a pokiaľ sa týka zmluvy s koncovým číslom XXX, žalovaná uhradila sumu 179,10,-. Z tohto vyplýva, aj z dokladov, ktoré súdu predložili, že zmluva s koncovým číslom XXX je uhradená v celom rozsahu. Pokiaľ sa týka druhej zmluvy s koncovým číslom XXX, tak poukazuje na splátkový kalendár a predzmluvnú amortizačnú tabuľku, v ktorej tabuľke chýbajú dve splátky, a to splátka z XX.XX.XXXX vo výške 70,- eur a splátka XX.XX.XXXX vo výške 60,45,- eur. Taktiež poukazuje na to, že čiastka v amortizačnej tabuľke zo dňa XX.XX.XXXX nie je uvedená v splátkovom kalendári, takisto nie je v splátkovom kalendári uvedená ani splátka XX.XX.XXXX. Preto žiada, aby žalobca predložil úverový účet žalovanej s tým, že týmto by sa odstránili pochybnosti ohľadom splátkového kalendára, pokiaľ sa týka zmluvy s koncovým číslom XXX. Takisto žiadala, aby žalobca predložil výpis z účtu úverovej zmluvy s koncovým číslom XXX. Pokiaľ sa týka úverovej zmluvy s koncovým číslom XXX, majú za to, že v tejto zmluve chýba termín konečnej splatnosti tak, ako to ustanovuje zákon o spotrebiteľských úveroch. Takisto majú za to, že v článku III úverovej zmluvy s koncovým číslom XXX je uvedené, že prvá splátka je splatná dňa 30. deň po poskytnutí úveru, pričom žalovaná prvú splátku uhradila iba 5 dní po podpise zmluvy po návšteve p. C.. Majú za to, že túto splátku vo výške 29,85,- eur nie je možné započítať ako splátku. Pokiaľ sa týka úverovej zmluvy s koncovým číslom XXX, tak majú za to, že údaj o výške úroku 36,80 % istiny je v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva s koncovým číslom XXX ako aj s koncovým číslom XXX neobsahujú údaje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe týchto skutočností žiadajú, aby súd zamietol žalobu žalobcu.

10. Žalovaná si v plnom rozsahu osvojila prednes svojej právnej zástupkyne. Dodala, že p. C. vždy prišla k nim, zobrala peniaze na splátku a urobila nejaký zápis a odišla preč. Tým pádom boli s manželom spokojní, že je všetko v poriadku.

11. Právny zástupca žalobcu vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 13.07.2020 uviedol, že mu nie je známe, či skutočne bol zo strany žalovanej predložený tvrdý splátkový kalendár, faktom však je, že sa nedostal do dispozície žalobcu a preto žalobca opätovne uvádza, že zotráva na platbách, ktoré boli uvedené v písomných dôkazoch a pokiaľ žalovaná tvrdí nejaké ďalšie platby, je potrebné, aby uvedenú skutočnosť preukázala, a teda hodnoverným spôsobom uniesla dôkazné bremeno. (v tejto súvislosti žalobca uvádza, že v zápisnici zo dňa 28.10.2019 je uvedené: „Ďalej tvrdí, že pri splácaní úveru, tak pri zaplatení jednotlivých plátok, ktoré uhradila žalovaná, tieto sa jej mali zapisovať do nejakého prehľadu s tým, že uvedený prehľad mala v písomnej forme doručené od žalobcu aj žalovaná, avšak pri rekonštrukcii domu túto listinu stratila.“) Čo sa týka požiadavky na predloženie akéhosi úverového účtu žalovanej, žalobcovi nie je známe, čo si pod týmto pojmom žalovaná predstavuje a žalobca uvádza, že požadovaný (ani žiaden iný) úverový účet neexistuje. Žalobca eviduje všetky žalovanou uskutočnené úhrady vo vnútornom systéme, výstup z ktorého v zmysle platnej legislatívy predložil konajúcemu súdu vo forme amortizačnej tabuľky. Preto žalobcovi nie je známe akého výpisu z úverového účtu sa žalovaná domáha a na základe čoho nadobudla presvedčenie, že žalobca žalovanej vedie akýsi úverový účet. Žalovaná (jej právna zástupkyňa) do dnešného dňa nepredložila súdu tak, ako jej tento uložil na poslednom pojednávaní podrobné vyjadrenie, v ktorom by boli uvedené všetky skutočnosti, ktoré považuje za potrebné uviesť, ďalej všetky návrhy na dokazovanie, ktoré žiada v tejto veci vykonať aj s odôvodnením. Na takto predložené vyjadrenie mal následne reagovať žalobca, resp. predložiť súdu dôkazy s odvolaním sa na požiadavku žalovanej. K žalovanou tvrdenej absencii termínu konečnej splatnosti žalobca uvádza, že vnútroštátna právna úprava jednoznačne neustanovuje, akým spôsobom má byť termín konečnej splatnosti špecifikovaný, teda neobstojí ani požiadavka špecifikovať termín konečnej splatnosti výhradne konkrétnym dátumom. Taktiež má žalobca za to, že vnútroštátna úprava taktiež nevyhovuje požiadavke Článku 10 Smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23.04.2008, ktorý stanovuje požiadavky na náležitosti zmluvy o úvere, keďže takúto náležitosť zmluvy nepozná a hlavne nezakotvuje. Čiže, aj s ohľadom na povinnosť vnútroštátneho právneho poriadku, uvádzanie termínu konečnej splatnosti úveru v zmluve, žalobca sa jednoznačne pridriava názoru Súdneho dvora Európskej únie, že „Pokiaľ ide o možnosť členských štátov stanoviť takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave, je dôležité zdôrazniť, že pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti smernice 2008/48, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (pozri analogicky rozsudok z 12. júla 2012, SC Volksbank Romania, C-602/10,

EU:C:2012:443, body 63 a 64). “ V súvislosti s aplikáciou záverov Súdneho dvora Európskej únie uvedených v Rozsudku zo dňa 09.11.2016 vo veci Home Credit c/a Klára Bíróová, sp. zn. C-42/15 žalovaný dáva do pozornosti Rozsudok súdneho dvora Európskej únie vo veci Amministrazione delle Finanze dello Stato c/a Simmenthal, v ktorom sa uvádza: „Vnútroštátny súd, ktorý v rámci svojej právomoci aplikuje ustanovenia práva Spoločenstva, je povinný zabezpečiť plný účinok týchto noriem a v prípade potreby z vlastnej úradnej moci neuplatní každé vnútroštátne ustanovenie, hoci by išlo o neskoršie ustanovenie, ktoré je v rozpore s právom Spoločenstva, bez toho aby musel najprv žiadať alebo čakať na jeho zrušenie legislatívnou cestou alebo iným ústavným postupom “. S uvedeným sa stotožnil aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý v Uznesení sp.zn. L. ÚS 37/2015-27 uviedol: „Všeobecný súd podľa názoru ústavného súdu totiž konanie o súlade vnútroštátneho právneho predpisu s medzinárodnou zmluvou, ktorou Slovenská republika preniesla výkon časti svojich práv na Európsku úniu, pred ústavným súdom podľa čl. 125 ods. 1 ústavy iniciovať zásadne nemôže, pretože v rozsahu svojej právomoci aplikuje ustanovenia práva Európskej únie a je „povinný zabezpečiť plný účinok týchto noriem a z úradnej moci neuplatní každé vnútroštátne ustanovenie, hoci by išlo o neskoršie ustanovenie, ktoré je v rozpore s právom Spoločenstva, bez toho, aby musel najprv žiadať alebo čakať na jeho zrušenie legislatívnou cestou alebo iným ústavným postupom“. Na uvedený výklad reagoval zákonodarca novelou zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, pričom v dôvodovej správe uviedol: „Vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté z dôvodu záverov Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.“ Zmluva o spotrebiteľskom úvere môže obsahovať aj prípadné iné zmluvné podmienky zakotvené v čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES, avšak tieto podmienky musia byť individuálne dohodnuté so spotrebiteľom v rámci ich úverového zmluvného výťahu, ako to vyplýva z bodu 57 predmetného rozsudku. Ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES by sa nemalo podľa bodu 58 rozsudku vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, nej sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice. Ak by sme predmetné ustanovenia ponechali v zákone č. 129/2010 Z. z., Slovenská republika by išla nad rámec podmienok stanovených smernicou.“ K ďalšej argumentácii žalovanej, konkrétne, že splátku vo výške 29,85,- Eur nie je možné započítať ako splátku, žalobca uvádza, že uvedenú argumentáciu považuje za zmatečnú, žalobca uvedenú platbu eviduje ako riadne uhradenú splátku a je úplne v kompetencii dlžníka kedy uhradí splátku, obmedzený je len termín splatnosti, po ktorom nastáva omeškanie s ďalšími právnymi následkami, čo sa v uvedenom prípade vo vzťahu k tejto platbe nestalo. Čo sa týka úroku 36,80% žalobca uvádza, že v zmysle § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. platnom ku dňu podpisu zmluvy, „Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety“. V zmysle § 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.: „Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, 2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.“ Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk zverejnená ku dňu XX.XX.XXXX vzťahujúca sa k poskytnutému úveru bola 18,99%, t.j. jej dvojnásobok bol 37,98%, ročne. Úver bol poskytnutý za celkový úrok vo výške 36,80%, t.j. vo výške nižšej ako je maximálna prípustná výška odplaty a teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi, keď je v súlade splatnou legislatívou. A k žalovanej tvrdení absencii náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a l) zákona č. 129/2010 Z.z. žalobca uvádza, že ustanovenie § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. nesankcionuje následkom bezúročnosti absenciu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. (i keď Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 520161413 ju ani nemohla obsahovať, lebo na jej základe bol poskytnutý úver, pričom neboli financované žiadne tovary alebo služby a Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. H. túto náležitosť obsahuje) a náležitosť v zmysle písm. l) zmluvy ani nemôžu obsahovať, lebo ako je uvedené vyššie žiadne úverové účty neboli otvorené a ani neboli účtované žiadne poplatky súvisiace s platbami.

12. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky (§ 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

13. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

18. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

19. Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom

finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>> a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>>,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>>,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej

miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

23. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 a ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom došlo k uzavretiu zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z..

25. V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje.

26. Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

27. Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

28. Súd preskúmal zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, kde sa zaoberal výškou úrokovej sadzby 26,90%. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v XX/XXXX činil úrok 11,48 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

29. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

30. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

31. Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom.

32. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 4 ods. 8 tohto právneho prepisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Za

dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

33. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

„Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosťou za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstate trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013

34. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

35. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014. (porovnaj aj Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014).

36. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

37. Vzhľadom na vyššie uvedené závery aj preto súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka).

38. Pôvodný žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 800 eur, pričom žalovaný do podania žaloby uhradil sumu 454,80 eur. Keďže pri súčasnom závere o absolútnej neplatnosti o výške úrokov z úveru, žalobcovi vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov vo výške 345,20 eur (800 eur - 454,80eur), a čo do zvyšku súd žalobu žalobcu zamietol, čo do tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere zamietol.

39. Pokiaľ ide o zmluvu o pôžičke č. H., žalobca žiadal len zostatok nezaplatenej istiny, a preto súd mu priznal nárok na zostatok nezaplatenej istiny vo výške 31,65 eur. V zmysle pôžičky poskytol žalovanému 160,- eur a tento uhradil na pôžičku 128,35 eur (160 eur - 128,35 eur = 31,65 eur).

40. Keďže žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, zaviazal ho súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy v žalobcom požadovanej výške 5,00% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z..

41. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Žalobca mal v konaní úspech v časti o zaplatenie sumy z uzatvorených spotrebiteľských úverov v celkovej výške 376,85 eur z celkovej žalovanej sumy 671,25 eur. Jeho úspech tak predstavuje 56% zo žalovanej sumy, vo zvyšku bol úspešný žalovaný (44%). Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného, pripadal celkový úspech na stranu žalobcu, a to v rozsahu 12%.

44. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.